

2006. március 7-én benyújtott kereset – az Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság

(C-132/06. sz. ügy)

(2006/C 108/18)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: E. Traversa és A.. Afonso, meghatalmazottak)

Alperes: Olasz Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy az Olasz Köztársaság – mivel a 2002. december 27-i 289. sz. törvény (2003. évi költségvetési törvény) 8. és 9. cikkében kifejezetten és általánosan előírta a több adózási időszak során végzett adóköteles ügyletek ellenőrzés alóli mentesítését – nem teljesítette az 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. és 22. cikkeiből, valamint az EK-Szerződés 10. cikkéből eredő kötelezettségeit
- kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság emlékeztet arra, hogy a közösségi jogalkotó kettős kötelezettséget írt elő a tagállamok számára: nem kizárólag a hatodik HÉA-irányelv végrehajtásához szükséges összes nemzeti törvényi és rendeleti rendelkezés, hanem az ahhoz szükséges közigazgatási intézkedések elfogadását is, amelyek biztosítják, hogy a HÉA alanyai tiszteletben tartsák az ezen irányelvből eredő kötelezettségeiket, elsősorban a meghatározott időszakban végzett adóköteles ügyletekből eredő adófizetési kötelezettségüket. A HÉA közösségi jogalkotó által előírt harmonizációja értelmét, sőt minden gyakorlati hasznát elveszítené, ha a nemzeti adóhatóságok nem lennének kötelesek olyan hatékony ellenőrzéseket végrehajtani, amelyek célja, hogy „adóbeszedés[t...] egységes módon lehessen biztosítani valamennyi tagállamban”, amint azt a hatodik irányelv tizennegyedik preambulumbekzdése előírja.

A 289/2002. sz. olasz törvény 8. és 9. cikke jelentősen túlmélt a közösségi jogalkotó által a tagállamok számára biztosított mérlegelési jogkör határain. Az olasz állam ahelyett, hogy ezt a mérlegelési jogkört az adóellenőrzések hatékonyabbá tétele céljának elérésére használta volna fel, a hivatkozott törvénnyel általánosan, különbségtétel nélkül és előzetesen lemondott minden, a HÉA területét érintő ellenőrzési tevékenységről, amivel közvetlenül szembehelyezkedett a hatodik irányelv 22. cikkének előírásaival, következésképpen a 2. cikkben előírt azon általános kötelezettséggel, hogy a HÉA alá kell tartoznia minden adóköteles ügyletnek. Az olasz jogalkotó minden, saját adóügyi illetékessége alá tartozó HÉA-alany számára lehetővé tette, hogy több adózási időszak vonatkozásában teljesen kizárja bármely adóellenőrzés eshetőségét. Ezt a jelentékeny előnyt az adóalany átalányként számított összeg megfizetésével érheti el, amelynek semmi köze az adóalany által a figyelembe vett időszakban teljesített termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás ellenértéke után fizetendő HÉA-hoz.

A rendes HÉA szabályok szerint számított adó tartozás és a „condono tombale”-ben (végleges mentesítés; az adó tartozások átalányösszeg befizetésével való rendezése) való részesülés céljából befizetendő összeg közötti „szakadék” különösen az esetben észlelhető, amikor az adóalany egyáltalán nem nyújtott be adóbevallást. Az adófizető minden egyes adóév vonatkozásában rendezni tudja helyzetét, természetes személy esetében 1500 euró, vállalkozás esetében pedig 3000 euró megfizetésével. Hasonlóképpen, semmiképpen nem függ össze a teljesített (és be nem vallott) ügyletek adóalapjával a „condono tombale” azon módzata, amely kiegészítő adóbevallás benyújtásával valósul meg. A „condono tombale”-vel élni kívánó adóalany által fizetendő összeget ugyanis az egyes adóévekben teljesített termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást terhelő HÉA (vagy a beszerzéseket terhelő, az előző adózási időszakban jogtalanul levont HÉA) bizonyos százalékában (2 %) kell megállapítani.

Ez a minden ellenőrzési tevékenységről való előzetes és általános lemondás olyan jellegű, hogy súlyos torzulásokat okozhat a HÉA közös rendszerének megfelelő működésében. Különösen az adósemlegesség elvét sérti, amely tiltja, hogy az ugyanazon tevékenységet végző gazdasági szereplőket a HÉA-fizetés tekintetében eltérő módon kezeljék. Ugyanis a HÉA hatékony alkalmazásának és beszedésének szabálya alól való minden kivétel súlyos sérelmet okoz egyrészt a hozzáadottérték-adó szabályos rendszere alá tartozó olasz és más tagállambeli vállalkozásoknak, másrészt pedig sérti a közös piacon folyó „tisztességes versenynek” a hatodik irányelv negyedik preambulumbekzdésében megfogalmazott elvét.

⁽¹⁾ HL L 145., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet 1. kötet 23. o.